

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2024
JŪNIJS

Kāpt kalnā

*„Bet bez ticības
nav iespējams
Dievam patikt.
Jo tam, kas Dievam
tuvojas, jātic,
ka Viņš ir,
un ka Viņš atalgos tos,
kas Viņu meklē.”*

(Ebr 11,6)

CAUR EUHARISTIJU DIEVS MŪS PĀRVEIDO

Dieva Valstība nav vienkārši ārējs notikums, kas apvērsis Visumu otrādi, nav tikai nākotnes notikums. Dieva Valstība ir šeit, tā ir digšanas procesā, tā ir kā dzimšana mūsu sirdīs.

Dieva Valstība ir nemanāmā, slepenā, noslēpumainā, bet reālā izaugsme, Dieva klātbūtnes izaugsme mūsos. Mēs, kristieši, esam vīrieši un sievietes, kas vēro, kas kontemplē dzimšanu sevī, kas saskaņo savu dzīvi ar šo dzimšanu. Dieva Valstība nebūs nekas cits, kā tas, par ko tai ļausim kļūt mūsos. Dieva valstībai ir jāaug, Kristus ir jāaug. Kas gan ir Dieva valstība, ja ne pats Kristus, ciktāl Viņš nāk, lai mūs uzņemtu sevī, lai Kristus mūs pārveidotu par savas miesas locekļiem, apūdeņotu mūsu

miesas un dvēseles ar savas dzīves sulām un asinīm. Viņš ir vinogulājs, mēs esam zari. Viņš ir Galva, mēs esam miesa. Dieva Valstība ir Jēzus, kas dzimst, aug, pakāpeniski pārņem visu mūsu iekšējo būtību. Tas paredz patiesu atgriešanos. Protams, pastāv morālā atgriešanās, un svētais Pāvils par to vienmēr runā, taču tā ir sekas, viens no rezultātiem kaut kam daudz fundamentālākam, kas ir mūsu dzīves ontoloģiskā, reālā, eksistenciālā atgriešanās Kristus dzīvē. Jēzus Gars darbojas mūsos, lai mainītu mūsu domāšanas, brīvības, mūsu gribas, jūtīguma, mūsu ķermeniskuma struktūras tā, lai tās kļūtu par Kristus dzīves dalībniekiem, lai "vairs nedzīvoju es, bet Kristus dzīvo mani" (Gal 2, 20). Tas nozīmē, ka pamazām ļauju Dieva mīlestībai, ko Gars ieļē sirdīs, mīlestībai, kas ir Kristus, krustā sists mīlestības dēļ, ka pamazām ļauju šai mīlestībai ieņemt

vieta mani tās dzīves vietā, ko pārvaldu pēc sava prāta, ko veidoju un strukturēju, atbilstoši saviem projektiem. Tas nozīmē, ka darišu savu dzīvi par pieņemšanas žestu, par atvērtības žestu tam, ko es labi nepazīstu, tam, ko es pats neesmu precīzi izdomājis, bet kam ļauju, lai tas pama-

zām iebrūk mani kā Labā vēsts, kā Evaņģēlijs, kā visa, kas esmu un kas vēlos būt, pārveidošana. Un tā būs bezgalīgi skaistāka, bezgalīgi laimīgāka par visu, ko jebkad esmu piedzīvojis. Ir jāļauj Kristus pamazām ieņemt vietu mūsos, jāļauj, lai Dieva Valstība, tas ir, Jēzus, kas jau ir šeit, dara savu klātbūtni arvien intensīvāku, lai pamazām tā kļūtu redzama caur mūsu dzīves caur-

spīdīgumu, mūsu rīcību, lai pamazām šī visaptverošā klātbūtne kļūtu starojoša, lai tā varētu mainīt ne tikai mani, bet arī manus brāļus un māsas, mainīt pasauli, jo ne es viens kļūšu par Dieva Valstību, pat ja tā ir mani. Dieva Valstība būs katrs no mums un mēs visi kopā, un visa cilvēce, un Visums kopā ar cilvēci. Vai Dieva Valstība mūsos nav lipīga? Tā taču izplatās, ejot no cilvēka uz cilvēku, kā uguns stiebrzālē, kas pārņem visu lauku, mežu. Neļausim dzīves steigai aizēnot svarīgās lietas. Esam aicināti pievērsties būtiskajam, tam, kas ir mūsu dzīves un pasaules dzīves dziļā jēga. Nepalaidīsim garām šo iespēju. Iedziļināsimies sevī, lai atklātu Kristu, kas piedzimst, Kristu, kas atdzimst, kas mūs pārveido, Kristu, kas dara mūs par *alter Christus*, dara mūs par savas valstības locekļiem.

Priesteris Māris Ozoliņš

GULBENES DRAUDZES TITULSVĒTKI

Ceturtdienā pēc Svētas Trīsvienības svētkiem tiek svinēti Kristus Vissvētākās Miesas un Asins svētki. Lai nodrošinātu iespēju visiem piedalīties procesijā, svētku svinēšana nereti tiek pārceļta uz svētdienu. Tā notika arī Gulbenes draudzē.

Rīts sākās agri, plkst. 9 tika uzstādīts Vissvētākais Sakraments, un jau pēc mirkļa draudzes bērni – Agrita un Beatrise – devās altāra priekšā, lai adorētu Jēzu. Viņas nomainīja Alberts un Sanija un piecādīgais Kristaps. Tad nāca Gatis un Sanija un pēc tam vēlreiz Alberts kopā ar Krišjāni.

Svētajā Misē līdzās Gatim piekalpoja jaunieši Jēkabs no Smiltenes draudzes. Mise noslēdzās ar krāšņu procesiju. Bija neticami daudz vīriešu – pietika nesēju gan baldahinam, gan visiem pieciem karogiem! Noslēgumā visi bija noguruši, bet papildīti. Bērnu atsauksmes – gaišas un priecīgas! Alber-

tam patika būt baznīcā, piedalīties procesijā (zvanīt zvaniņu) un adorācijā. Beatrisei patika, ka adorācijā atradās kopā ar citiem bērniem un ar prieku procesijā kaisija ziedus. Kristapam arī patika! Sanija adorācijas laikā varēja būt tuvāk Vissvētākajam Sakramentam un Jēzum – tas sirdi

nesa lielu prieku un mieru. Jēkabu pats priesteris uzrunāja piekalpot! Gatim šī Mise likās svinīgāka par visām, jo bija krāšņa procesija, kā arī viss bija pārdomāts, par ko jāpateicas prāvestam Gaitim: – Bez viņa organizēšanas spējām svētki nebūtu izdevušies tik skaisti, pat ieradās cilvēki no citām pilsētām. Agritai patika adorācijas laikā celties, mainīties, varēja iziet ārā pastaigāt. Patika, ka procesijā ap baznīcu bija viens aplis un varēja dāsni kaisīt ziedus, nevajadzēja taupīt, lai nepietrūkst.

Ginta Ābeltiņa

“TIE BIJA TIK LIELI SVĒTKI, KA LIDOJU PUSMETRU VIRS ZEMES”

Kristība ir visas kristīgās dzīves pamats, piedzimšana dzīvei Svētajā Garā un durvis, caur kurām cilvēks ienāk Baznīcā un nonāk pie citiem sakramentiem. Kristība cilvēku atbrīvo no iedzimtā un visiem personiskajiem grēkiem un dāvā dievišķo dzīvi.

Kā savas jaunās dzīves sākumu, atdzimšanu no ūdens un Svētā Gara vērtē madoniete **Alda Reinšmite**, kura šajā pavasarī saņēma kristību, jautāju viņai pašai.

– Tas bija fantastiski! – atceroties savas izjūtas, saka Alda. – Jau diezgan pasen man nelika mieru doma, ka vajag nokristīties. Bērībā, jaunībā dzīvoju padomju iekārtā, kur domāšana bija sabojāta. Es biju gan pioniere, gan komjauniete, bet ne aiz pārliecības, vienkārši tāpat. Pirms vairākiem gadiem izlasīju Pola Janga grāmatu “Būda”. Šī grāmata dziedināja sirdi, to pārlasīju reizes četras. Tad aizdomājos, ko Dievs mūsu pestīšanas labā ir darijis, un, kad sapratu – Jēzus ir miris par mūsu grēkiem, nonācu pie atziņas – vēlos nokristīties.

Tas bija viegli – ierasties baznīcā, uzmeklēt priesteri un lūgt kristību?

Pirms vairākiem gadiem strādāju pastā, un jau tad reizēm devos uz adorācijas kapeļu, kas atrodas Madonas centrā. Mans brālēns ir Valdis Bartuševičs, un viņa sieva Madonas pasta nodaļā strādā par vadītāju. Vita gāja uz kapelu, un toreiz mēs bieži tur devāmies kopā. Atskatoties varu teikt – nu kāda

man toreiz bija tā saprašana – nekāda, bet no sirds tomēr lūdzos. Tā vairāk bija pat pateicība, nevis lūgšana. Dievam vienmēr vairāk ir bijis par ko pateikties, nekā ko lūgt.

Vēlāk, kad dzīve sagriezās, noīrēju dzīvokli mājā, kur dzīvo Bartuševiči. Šad tad mēs parunājāmies par garīgām tēmām, un es sāku apmeklēt baznīcu. Gāju vienkārši klausīties un skatīties, kas ar mani notiks. Valdis un Vita apstāstīja, kā jāuzvedas, kad jāmetas ceļos, iemācījos tradicionālās lūgšanas un liturģijas ritu. Un tad vienā momentā paziņoju, ka iešu pie priesterā, vēlos nokristīties. Domāju, ka šis impulss nāca mani no augšas.

Prasīju, vai Valdis un Vita nāks par krustvecākiem, viņi, protams, piekrita. Priesteris bija mani jau ievērojis svētdienas Svētajās Misēs un par Kristību sakramentu atbildēja apstiprinoši. Viņš prasīja, vai man nav iebildumu, ja tas notiks Mises laikā. Vaicāja, vai man nebūs kauns. Teicu, ka nekādā gadījumā, jo, pirmkārt, tas ir ļoti liels gods – arī pati ar sevi es lepojos, ka uz to esmu saņēmusies. Pirms gadiem pieciem, iespējams, šaubītos – ko par mani teiks citi, ko nodomās, bet šobrīd tas nepavisam nebija būtiski.

Vai kristību diena bija izdevusies?

Tie bija tik lieli svētki, ka lidoju pusmetru virs zemes! Gan kristību laikā, gan pēc tam. Tas bija ļoti, ļoti pacilājoši.

Līdzīgi bija toreiz, kad sāku aizdomā-

Alda kopā ar krustvecākiem un priesteri Māri.

ties, ka cilvēks ir Dieva bērns. Tad bija viens moments dzīvē, kad sajutu Svētā Gara piešķiršanu. Tobrīd biju nedaudz izmisusi un pēkšņi jutu, ka man tīri fiziski noglāsta galvu. Sirdī ienāca pārliecība, ka ar mani viss būs kārtībā. Nekad gan nav bijis iemesla būt izmisušai, esmu laimes luteklīte, grēks būtu sūdzēties.

Kur strādājat ikdienā?

Strādāju pretī pastam – ARD Eoltas veikalā. Būs piektais gads, kopš mana darba vieta ir veikals. Tas ir lietuviešu firmas uzņēmums, un Madonā atrodas rezerves daļu reģionālā noliktava.

Vai dzīve tagad ir citādāka? Biežāk ir jāiet uz baznīcu?

Nav bijis jautājuma, vai man jāiet. Katru svētdienu eju un viss. Kad tikko sāku apmeklēt baznīcu, bija liels pārsteigums, ka ir brīdis Svētajā Misē, kad cilvēki sniedz viens otram roku un novēl mieru. Es pamanīju, ka miers patiešām sāk mani ielīt. Dieva mieru vēlēju visiem, kas tobrīd bija man apkārt, viņi – man, un radās tāds dziļš prieks un miers. Protams, man ir ļoti, ļoti daudz vēl jāmacās. Kad kapelā kādreiz aizvietoju brālēnu, dežūras laikā parasti palasu. Jo vairāk lasu, jo vairāk saprotu, ka nesaprotu. Bet tā jau ir visās sfērās – jo vairāk iedziļinies un mācies, jo vairāk saproti, ka patiesībā saprašana ir maza.

Kas būs nākamais solis – lestimprināšanas sakramenta saņemšana?

Jā, tas būtu lieliski. Šogad, kad arhibīskaps Zbignevs Stankevičs 30. jūnijā vizītēs Madonas draudzē, vēl nebūšu tam gatava, bet gribu mācīties un pēc gada saņemt lestimprināšanas sakramentu. Tāpat domāju par Alfa kursu. Šogad uz to neaizgāju (darba dēļ), jaunajā sezonā vajadzētu. Katrā ziņā, kā viss iegrozīsies uz priekšu, to nezinu, bet ļaujtos.

Vai pasaule ar kristīga cilvēka acīm ir citādāka?

Vispār jā. Gribas būt labākai, vairāk saskatu labo arī citos.

Vai ir arī uzbrukumi?

Dažreiz mani ienāk doma, ka esmu niecība, liekas, ka kāds to saka, ka neesmu cieņīga iet uz baznīcu. Un bija viens tam līdzīgs sapnis. Labi, ka zinu lūgšanas, tad, tās paskaņot, palika vieglāk.

Vai kristību ieguvums ir arī draudze? Vai paplašinājies draugu loks?

Domāju, ka tas ir pats sākums. Kādam iet klāt un uzsākt sarunu man pašai ne no šā, ne no tā ir pagrūti, tāpēc zinu, ka viss notiks, un viss vēl ir priekšā. Katrā ziņā iekšēji man ir liels prieks par pareizi izdarīto izvēli.

Inese Elsiņa
Foto no personiskā krājuma

Alda darbā un kopā ar bērniem un mazbērniem.

PIRMĀ SVĒTĀ KOMŪNIJA CESVAINES DRAUDZĒ

26. maijā Cesvaines Visssvētākās Jaušanas Marijas Bezvainīgās Sirds draudzē 13 bērni pieņēma pirmo Svēto Komūniju.

Apsveicam Eduardu, Samantu, Luīzi, Aleksu, Jāni, Tomu, Anci, Loti, Jēkabu, Albertu, Diānu, Līvu, Patrīciju.

No oktobra līdz maijam uzcītīgi un mīļi esam darbojušies, lai iepazītu Dievu un stiprinātu ticību. Jautājām bērniem: "Kas tad bija tas, kas patika skolīnā?" Atbildes ir dažādas: jauka atmosfēra, interesantas spēles, vienmēr garšīgs launags, varēja iepazīt Dievu, un visvairāk minēta atbilde – patika, ka varēja pieņemt Visssvētāko Sakramentu.

Pasaules pienākumi un rūpes par savējiem, protams, prasa daudz spēka un laika no ģimenēm, tādēļ esam laimīgi, ka tik daudz jauku ģimeņu šajā gadā iepazīst Dievu, vēlas Viņu iemīlēt un būt Viņa namā. Ir tik svarīgi, ka mazais cilvēks apzinās dvēseles eksistenci un tās mū-

žīgumu. No šī punkta viss arī izmainās ikdienas ceļos. Kamēr domājam tikai par miesu un ikdienas rūpēm, Baznīcas nepieciešamība ir apšaubīta. Bet, kad bērni aizdomājas par dvēseli, Baznīcas vieta katra dzīvē kļūst par gaišu bāku, rādot ceļu vētrā, tumsā, nogurumā un neziņā.

Mūsu kopīgajā ceļā uz svētumu liels atbalsts, protams, ir draudzes prāvests Tēvs Jānis. To saņēmām gan caur lūgšanām, gan dāvanīnām, gan mīļu smaidu un našķiem. Priesteris labprāt tikās pārrunās ar ģimenēm atsevišķi. Kā arī pacietīgi iepazīst bērnu ticību trīs stundu eksāmenā, ko visi nolika ar prieku un centību sirdīs.

Dievs, paldies, ka sēji mūsos ticības sēklu! Lai tā aug!

Jēzu, paldies, ka esi ar mums ik dienu!

Pateicamies par sadraudzību – bērniem, vecākiem un draudzei!

Katehēte Inese Zile

PIRMĀ SVĒTĀ KOMŪNIJA MADONAS BĒRNIEM

26. maijā Madonas katoļu draudzē notika Pirmās Svētās Komūnijas svētki. Grēksūdzes un Euharistijas sakramentu saņēma 10 bērni – Jānis, Olafs, Kārlis, Marija, Amanda, Zane, Toms, Liene, Frančeska, Kārlis Laimonis. Liels paldies vecākiem un vecvecākiem par bērnu tik labu garīgo audzināšanu! Vienmēr nodarbībās bērni bija smaidīgi, atbildīgi, pieklājīgi, uzdeva jautājumus. Paldies Aijai un Aivaram par kalpojumu svētdienas skolā! Šajā grupiņā bija dažāda vecuma dalībnieki un ar ikvienu bija interesanti sa-

runāties. Gandrīz ar visiem vecākiem bijām iepazīlušies jau iepriekšējos gados, jo svētdienas skolā bija gājuši bērnu lielie brāļi vai māsas.

Mums ar Aiju šis ir jubilejas gads – aprit 5 gadi, kopš kalpojam svētdienas skolā. Pieredze un attieksme gan no bērnu, gan pieaugušo puses ir bijusi dažāda, taču vienmēr atceramies, ka to darām Dieva godam. Paldies visiem draudzes cilvēkiem, priesterim Mārim par siltiem vārdiem, kuri priecē sirdi un mudina turpināt kalpojumu!

Mārīte Indriksone

MISIŅU ĢIMENE PARŪPĒJAS PAR SVĒTKIEM

Piektdienas vakarā pirms Vasarsvētkiem Madonas draudzē notika nelielas svinības, ko savā dzimšanas dienā bija organizējusi **Jana Misiņa** (attēlā). Saaicinātie radi un draudzes locekļi tika cienāti ar līdzdalību Svētajā Misē, kam sekoja stundu gara slavēšana priestera Pāvila Kamolas vadībā un vēl stunda kopā ar deju meditāciju, ko vadīja Anda Done. Šo lūgšanu cieņastu papildināja Misiņu ģimenes sarūpētā maltīte draudzīgā atmosfērā.

Patiess prieks, ka mūsu draudzē ir cilvē-

ki, kas vēlas savus svētkus svinēt baznīcā un kopā ar draudzi! Tādējādi mēs varam savu dzīvi vēl vairāk veltīt Dievam un saistīt to ar Dieva žēlsirdību un mīlestību, ielaižot to savā, savas ģimenes un dzimtas dzīvē. Dievs tad var labāk sasniegt un dziedināt cilvēkus, vairāk aktivizēt garīgo dzīvi un tādējādi bagātināt dvēseli un garu.

Vēlam Janai un viņas ģimenei izturību visos pārbaudījumos, kā arī dzīvesprieku un možu garu!

Aivars Zariņš

“CARITAS LATVIJA” PIEREDZES APMAIŅAS BRAUCIENS

Nodibinājums “Caritas Latvija” gan esošos, gan topošos “Caritas Latvija” brīvprātīgos darbiniekus aicināja pieredzes apmaiņas braucienā uz Bruknu, Bārbeli, Skaistkalni un Kurmeni. Mērķis bija apmeklēt priesteri Andreja Mediņa komandas izveidotās kalpošanas vietas un redzēt tajās praktisko kalpošanu.

1. jūnijā Brukna muižas teritorijā mūs sagaidīja tēvs Andrejs. Kopā bijām 27 cilvēki no dažādām Latvijas vietām – Rēzeknes, Valmieras, Madonas, Muceniekiem un Rīgas. Piedalījās arī divas ukrainietes, kas pašlaik dzīvo Latvijā. No Muceniekiem bija ieradies bēgļu jauneklis no Jemenas un kāda jauna sieviete no Āfrikas.

Priesteris Andrejs izstāstīja, kā un kāpēc veidojās Brukna Kalna svētību kopiena, par smago darbu, kāds tika un tiek ieguldīts, lai šai vietā būtu ērti un patikami, lai varētu uzņemt ciemiņus un svēceļniekus, arī mākslas plenēru un simpoziju dalībniekus.

Brukņā dzīvo un saimnieko cilvēki, kas savā dzīvē nonākuši dažāda veida atkarībās (narkotikas, alkohols, azartspēles). Viņu terapija ir stingrs dienas režīms, piem., plkst. 6 no rīta, neskatoties uz laika apstākļiem, ir rīta pelde, seko lūgšanas, brokastis, svētā mise, un tad ir darbs. Strādā savā saimniecībā, uztur paši sevi, kopienu, Bārbeles pamatskolu un ražo arī pārdošanai, piem., garšaugus, gatavo sukādes, sīrupus un vēl daudz ko citu. Saviem spēkiem Brukņā uz-

cēluši arī baznīcu. Bārbelē ir atjaunojuši skolu, kurā savulaik mācījās tēvs Andrejs, un tagad tur izveidota Bārbeles pamatskola ar 6 klasēm. Tā veidota kā zēnu skola ar aviācijas novirzienu, bet, kamēr tiek gatavotas telpas meiteņu Kaucmindes skolai, Bārbelē mācās arī meitenes. Skolu vada (kalpo bez atlīdzības) kristīgs laulāts pāris – Inese un Arnolds Slišāni, kuri ir ar lielu pieredzi bērnu audzināšanā, jo paši izaudzinājuši četrus bērnus, un ir vecāki vēl diviem audzēbērniem. Skolā ir lieliskas telpas, labi kabineti un aprīkojums, t.sk., aviācijas kabinets ar simulācijas iekārtām. Un kapela ar stikla sienu... fascinējoši!

Apskatījām arī Skaistkalni, kur notiek lielas pārvērtības, sākot ar baznīcu un tās apkārtni. Darbus vada un strādā kopienas viri, profesionāļus piesaista tikai smalkajiem restaurācijas darbiem. Skaistkalnē svinējām Svēto Misi, ko celebrēja priesteris Andrejs Mediņš nodomā par “Caritas Latvija” un tās brīvprātīgajiem darbiniekiem.

Noslēgumā varu teikt, ka tas bija ļoti labs, uzrunājošs pieredzes apmaiņas brauciens, labu rekolekciju vērts ieguvums. Rīgas meitenes raksta: “Ļoti labs pasākums, mēs varam daudz mācīties no Brukna Kalna svētību kopienas.” Valmieras “Caritas” grupa dalās: “Ļoti iedvesmojoši! Izskatās, ka nevajag baidīties, jāklausa savai sirdij un jāiet uz priekšu!”

Anita Cibule

JAUNA LAIKA POSMA SĀKUMS

4. maijā Gulbenes baznīcā pulcējās kristieši no dažādām draudzēm kopīgai lūgšanai. Šai dienā piedzīvojām īpašu Svētā Gara klātbūtni, sirds un dvēseles mieru, jo primīcijas Svēto Misi celebrēja priesteris Henriks Rektiņš. Man pašai šis ikmēneša sestdienas ir kā jauna laika posma sākums, gandarot un nesot saņemto tālāk. Svēto Filomenu iepazīnu 2017. gadā, kad Gulbenē kalpoja priesteris Andžejs un pēc viņa – priesteris Pāvils. Tagad to turpina priesteris Gaitis.

Šai ceļā ir dažādi notikumi, kas iedvesmoti ticīgo sirdis. Svētajai Filomenai veltītu dziesmu uzrakstījušas klostermāsas Konsuēla un Edīte, mūziku Indra Ieviņa sarakstīja jau agrāk.

Viesojoties Gulbenes baznīcā, priesteris Henriks uzsvēra, ka mēs, kristieši, piederam Jēzum, nevis tukšībām. Jēzus darīja visu, lai šai dzīvē mēs dzīvotu laimīgi, nesot arī savu dzīves krustu un kopā ar Viņu tiktu pestīti mūžīgajai dzīvei. Ikvienu darbu vēlam sākt ar lūgšanu uz Svēto Garu, lai Viņš atklāj mūsu dzīves aicinājumu, lai izgaismo un rāda ceļu. Svarīgi arī apliecināt Jēzu kā Gaismu, kas sūtīta

pasaulē, cilvēces Pestītāju grēku piedošanai. Sāc to darīt arī Tu, atverot sirdi Dieva mīlestībai! Euharistijas noslēgumā jauniesvētītais priesteris piešķīra Dieva svētību ar roku uzlikšanu. Pateicās par aicinājumu un rosināja lūgties par viņa kalpojumu svētajai Baznīcai. Sekoja svētās Filomenas relikviju pagodināšana un svētlīetu pasvētīšana.

Īpašs prieks par draudzes bērniem, kuri aktīvi iesaistījās liturģijā, psalmu dziedājumos, kopīgajā Rožukroņa lūgšanā. Arī ministrantu kārtā tētīm Jānim blakus redzēt mazo Jāni Pāvilu (6 g.), kurš godam līdzdarbojas, bija tik aizkustinoši. Māsiņa Bernadete (9 g.) ar māmiņu Līgu kalpoja muzikāli. Šādas gāmenes dod cerību, dāvas prieku un izaugsmi ticībā.

Pie svētās Filomenas var vērsties kā pie aizbildnes pie Dieva. Visās garīgajās un laicīgajās vajadzībās viņa var paveikt daudz.

Gribu pateikties Dievam par daudzajām svētku dienām Baznīcas kalendārā, kas tajā iekļautas svēto atcerei. Aicinu ikvienu rast iespēju piedalīties svētajai Filomenai veltītajā Sv. Misē Gulbenes draudzē.

Ženija Priedeslaipa

JAUNI NOMINĀTI VAIRĀKIEM PRIESTERIEM

Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs izsniedzis jaunus nominātos vairākiem priesteriem Rīgas arhidiecēzē. Saskaņā ar izsniegtajiem nominātiem, izmaiņas skars Pļaviņu, Koknēses, Jaunkalsnavas draudzes, kur turpmāk

kalpos priesteris Pāvils Kamola. Savukārt Ogres un Salaspils draudzē kā vikārs kalpos jaunais priesteris Henriks Rektiņš. Siguldas draudzē kalpos priesteris Elvis Rudovičs.

Redakcija

“ES GAIDĪJU KATRU CETURTDIENU AR LIELU PRIEKU!”

Šopavasār pēc dažu gadu pārtraukuma Madonā atgriezās Alfa kurss pieaugušajiem, un tas nesa bagātīgus augļus – 17 šī kursa absolventus! Man ir neapšaubāma pārliecība, ka Alfa ir labākais veids, kā brīvā atmosfērā izpētīt ticību, rast atbildes un iepazīt jaunus cilvēkus. Dalībnieku teiktais tam ir labākā liecība.

Kaspars: “Man šī pieredze ļāva iepazīt kristietības vēsturi, uzklaut vairāku personu pieredzi, ieklausīties interesantos stāstos, kā arī pašam gūt savu pieredzi. Nepiespiestā gaisotnē pie draudzīgiem grupu vadītājiem, kuri respektē katra cilvēka izteikto, pat ja esi noslēgtāks, lika

mums visiem satuvināties. Viena ir ticība, dažādas pieredzes.”

Dzintra: “Alfa kursu vajadzētu iziet ikvienam cilvēkam, kurš dzīvo kristīgajā pasaulē, pat ja viņš vispār nav kristietis, jo tēmas ir ļoti vērtīgas. Tās liek domāt, saprast savu attieksmi par kristietību un vērtībām, kas šobrīd pasaulē ir ļoti vajadzīgas. Varbūt pirmajā nodarbībā pārņem neliels skepticisms – kas tagad būs? Taču ir jālaujas atvērties, jo auglīgais lietus sēklai, kas mums katram ir iekšā, ir ļoti svētīgs. Alfā piedzīvoju Dieva pieskārienu. Esmu pateicīga organizatoriem, ka mēs katru reizi jutāmies ļoti gaidīti! Esmu

Mirkļis no Alfa kursa izlaiduma. Priesteris Māris Ozoliņš, Alfa kursa dalībnieki un kalpotāji.

pateicīga arī par lūgšanām! Man šķiet, ka par mani nekad nebija tik daudz lūguši, cik saņēmu no saviem brīnišķīgajiem Alfa kursa biedriem! Tas ir neaprakstāmi! Es gaidīju katru ceturtdienu ar lielu prieku! Noteikti gribu turpināt iesākto ceļu, lai tas nebeidzas ar Alfa noslēguma nodarbību!”

Anni: “Pirms Alfa kursiem man nebija zināšanu, kas tas ir un ko īsti gaidīt, bet esmu ļoti priecīga, ka gāju un piedalījos. Bija interesantas lekcijas un vērtīgas dis-

kusijas, kas ne tikai paplašināja redzesloku, bet lika arī domāt dziļāk par dzīvi un savām vērtībām. Un, protams, ne mazāk svarīgi ir jauki un sirsnīgi cilvēki, ar kuriem bija iespēja iepazīties. Cik skaista ir kopā būšana un kopīga lūgšana!”

Par skaisto kopā būšanu paldies visiem kursa dalībniekiem un kalpotājiem! Lai svētīga vasara un tiekamies Alfa kursā rudenī!

Ramona Zariņa

IZVĒLE PĒC JAUNIEŠU ALFA KURSA

Elza nav uzaugusi kristīgā ģimenē un kā pati atzīst – līdz 12 gadu vecumam Dievam neticēja, līdz nonāca Jauniešu Alfā. Ar katru lekciju, katru tikšanās reizi Elza tuvojās Dievam, taču lēnām – uzdeva jautājumus un centās izprast atbildes. Draugi jau no paša sākuma aicināja nokristīties, taču līdz šādam lēmumam ir jānonāk pašam, un Elza tam piegāja ļoti apzinīgi. Šajā mācību gadā viņa piedzīvoja jau otro Alfa kursu un tā laikā sāka augt ticībā, lūgties un svētdienās apmeklēt Svēto Misi, kur arī slavē, spēlējot ģitāru. Elza stāsta: “Tad vienā svētdienā Dacīte, mana tagadējā krustmāte, pajautāja, vai vēlos nokristīties, un es piekritu!”

Par kristību un Pirmās Komūnijas pieņemšanas dienu kļuva skaistais Vasarsvētku vakars. Līdzās Elzai pirmo Svēto Komūniju pieņēma arī Dagnija, kura kristīta agrā bērnībā, taču šo lēmumu pieņēma, pateicoties arī dalībai Alfā.

“Pēc Komūnijas pieņemšanas sirdī ienāca miers, un esmu priecīga, ka to vērojuma pieredzēt kopā ar Elziņu,” – tā Dagnija.

“Tas bija ļoti skaisti,” stāsta Elza. “Baznīca bija ļoti skaisti izdekorēta, sajūtas bija īpašas, daudz skaistāk, nekā biju iedomājusies. Jutu, ka ne tikai es tajā brīdī esmu ieskaita Dieva mīlestībā, spēkā, bet arī visi klātesošie.”

Un tiešām – līdzās Elzai īpašajā brīdī bija gan draudze, gan ģimene un arī Alfa kursa jaunieši. Elza: “Es raudāju, draudzenes raudāja, mamma raudāja, tētis arī turpat blakus! Tik skaista kopā būšana Svētajā Garā!”

Elza atzīst, ka viņas prieku par kristību vakaru divkāro vecāku pievienoties pieaugušo

izteiktā vēlme Alfa kursam.

Patecībā par tik skaistiem Jauniešu Alfās augļiem –

Ramona Zariņa

No labās: Elza Džuljeta Berga un Dagnija Dieriņa.

CEĻOJUMS STARP 4 JŪRĀM UN 7 DRAUDZĒM

(Sākums “Kāpt Kalnā” maija numurā)

Lidojums līdz Izmirai bija nepilnu stundu garš. Pēc nosēšanās ar 3 dažādiem vilcieniem nokļuvām Selčukā, mūsu apmešanās vietā, kas atrodas Izmiras provincē, bijušās Efezas teritorijā. No rīta, paverot loga aizkarus, atklājās skats uz sv. Jāņa baznīcas drupām kalna galā, kur blakus ir guldīts arī pats apustulis Jānis, bet vēlāk pārvests uz Romu.

Ar to sākās ceļojums pa vienu no pirmajām kristietību zemēm – Mazāziju, pa draudzēm, kuras ir pieminētas Atklāsmes grāmatā, kurām Jēzus nodevis atklāsmi caur Jāni Pasmes salā, kur viņš bija ieslodzīts.

Pēc sātigām brokastīm, ko mums pasniedza mazās viesnīcas īpašnieki, kājām (atkal vietējo suņu pavadībā), baudot vietējo augļudāru ziedu daudzveidību un dienvidniecisko aromātu, devāmies uz 4 km attālo Efezu, kura Jaunās Derības laikos bija slavēta ar savu krāšņo marmora templi, kas bija uzcelts par godu romiešu pagānu dievītei Artemīdai. Pie ieejas vārtiem mūs sagaidīja gids Volkans (attēlā) – mūsu lieliskais pavadonis pa visām 7 draudzēm.

Efeza teritorijas ziņā ir lielākā no šīm 7 draudzēm. Tā ir bijusi viena no Romas im-

pērijas lielpilsētām, kur dzīvojuši ap 200 tūkstoši iedzīvotāju. Arī vecā godība te ir saglabājusies un atklāta arheoloģiskajos izrakumos. Nebūtu kļūda, ja šo ceļojumu kopumā nosauktu “Svētceļojums uz Efezu”, jo tur pavadītais laiks un gūtie iespaidi ir visspēcīgākie.

Gids mūs mudināja apsēsties grieķu amfiteātra sēdvietās, lai iedomātos, kā apustulis Pāvils tur sludināja un pagānus veda pie ticības. Tā ka efezieši pielūdza dievīti Artemīdu, Pāvils iestājās pret elku pielūgšanu, daudzus pievērsot ticībai, tā veidojās Efezas draudze. Šeit viņš dāvāja Svētā Gara dāvanu ar roku uzlikšanu (Apd 19,1-7) un paveica daudzus brīnumus, ieskaitot Jauno garu izdzīšanu (Apd 19,8-21), bet Artemīdas pielūdzēji sacēla nemieru pret Pāvilu, un ilga palikšana viņam tur nevarēja būt.

Apskatījām Efezas ikonisko Celsus bibliotēku – romiešu arhitektūras brīnumu, kuru būvējot tika domāts ne tikai par ēkas krāšņumu, bet arī lai pergamentus un papirus saglabātu no pelējuma un kukaiņiem. Ēka 262. gadā cieta Gotu iebrukumā, un zemestrīce 10. gadsimtā pazemināja tās fasādi. Ēku, kādu to redzam šodien, rūpīgi atjaunoja Austrijas Arheoloģijas institūts.

Savukārt no slavēnā Artemīdas tempļa līdz mūsdienām saglabājušās tikai tempļa kolonnu pamatņu paliekas un kolonnas, kas savāktas no dažādām šķembām. Pastāigājām pa Efezas senajām ielām, mēģinot izdzīvot tās rosīgo pirmsākumu, lūkojoties uz agoras (senā apjomīgā tirgus) drupām, statujām un templiem.

Apmeklējām iespaidīgu moderno interaktīvo muzeju, kas mūs izveda cauri visiem Efezas piedzīvotajiem laikmetiem, mums kā dalībniekiem atrodoties visa centrā. Tā bija sirreāla sajūta, likās, ka rauj līdzī. Bija jāapsēžas uz grīdas, lai neierautu šķietamajā gadu plūsmas virpulī.

Šī diena bija pārpildīta ar redzēto un dzirdēto. Ir vērts uz turieni aizbraukt un izbaudīt visu pašiem!

Atgriežoties Selčukā, uzkāpām kalnā, lai ielūkotos sv. Jāņa baznīcas drupās un pabūtu pie apustuļa Jāņa kapavietas, kur visi vienoti slavējam Kungu ar dziesmu “le-

sākumā bija vārds”.

Nākamā bija svētdiena – Dievam veltīta diena. Devāmies pie vietējās Selčukas baptistu draudzes. Kopā un atsevišķi slavējām Kungu, klausījāmies Dieva Vārdu (Jņ 4, 1-26) un svētrunu. Bija kopīga agape, viņi sniedza arī savas liecības. Ir ļoti, ļoti jālūdzas par Turcijas kristiešiem, jo viņu ir maz, un ir vajadzīgs atbalsts!

Svētdienas pievakarē ar vietējo satiksmes autobusu devāmies uz 10 km attālo Egejas jūru, kas pēc skaita bija trešā mūsu ceļojumā. Šis jūras nosaukums jāpiemin arī senās Efezas sakarā, jo pilsēta bija veidojusies kā ostas pilsēta pie Egejas jūras, lai varētu veidot labus ārējos sakarus. Tagad jūras ūdens līmenis ir stipri atkāpies no senās pilsētas robežas. Bet mēs beidzot – pēc aukstās Stambulas – bijām nokļuvuši vietā, kur basām kājām var pabradāt pa diezgan siltu ūdeni.

Anita Cibule

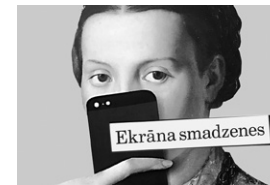
ANDERSA HANSENA GRĀMATA “EKRĀNA SMADZENES”

Mani uzrunāja Zvaigzne ABC tikko izdotā zviedru psihiatra, publicista Andersa Hansena grāmata “Ekrāna smadzenes”. Grāmatā tiek apskatītas tēmas, kas aktuālas pilnīgi katram cilvēkam, jo mēs pilnīgi visi lietojam mobilos telefonus un sociālos tīklus. Autors savus pētījumus ir veicis vairāk ar bērniem un jauniešiem, pētījis mobilo ierīču ietekmi uz viņu psihi, veselību, bet viss aprakstītais, uzskatu, ir attiecināms uz katru cilvēku.

Man lika aizdomāties grāmatas otrās nodaļas nosaukums “Mobilais telefons – mūsu jaunās narkotikas”. Vai es sevi uzskatu par narkomāni, atkarīgu no telefona, interneta, sociālajiem tīkliem? Sestā nodaļa – “Sociālie tīkli – mūsu ietekmīgākie

influenceri”.

Autors raksta: “Kad pilsētā redzu cilvēkus, kuri ir aizrāvušies ar savu mobilo telefonu, ka šķietami pat neapziņās, kas ap viņiem notiek, es bieži vien nodomāju: “Vai tas ir viņš, kas kontrolē savu mobilo telefonu, vai tomēr mobila telefona kontrolē viņu?””

Vērtīga ir grāmatā apskatītā tēma “Ko ekrāni dara ar mūsu bērniem un jauniešiem”. Pētījumi pierāda, ka ekrāna lietošana negatīvāk ietekmē pusaudžus, nevis bērnus. Tas saistīts ar to, ka pusaudži vairāk izmanto sociālos tīklus.

Labā profilakse pret stresu gan bērniem, gan pieaugušajiem noteikti ir kustība.

Iļze Priedīte

“BAZNĪCU NAKTS” MADONĀ UN ALŪKSNĒ

Kultūras notikums “Baznīcu nakts”, kas Latvijā ritēja 1. jūnijā, deva iespēju cilvēkiem iepazīt baznīcu. – Pats vienkāršākais bija atvērt baznīcas durvis un Alūksnē tā darījām – vēsta priesteris Ingars Stepkāns. – Pulksten 9 svinējam Svēto Misi, līdz plkst. 22 baznīca palika atvērta. Skaņēja gregoriāņu mūzika, tikos ar atnācējiem, pastāstīju par katoļu Baznīcu, par dievnama interjeru, izgājām nelielā ekskursijā.

Madonas katoļu baznīcā savukārt lekciju “Kam man Baznīca?” lasīja priesteris Māris Ozoliņš, uzstājās jauktais koris “Madona” diriģenta Jāņa Rijnieka vadībā (attēlā), spēlēja mūzikas skolas pūšamo instrumentu klases audzēkņi. Notika tēva Jāņa Vīlaka fotogrāfiju izstādes atklāšana.

– Katram cilvēkam ir kāds talants – dziedāšana, gleznošana, bērnu mācīšana vai kas cits. Pirms daudziem gadiem skatījos, kā viens fotogrāfs, apceļojot Eiropu, vienmēr uzbildē kalnus. Man iepatikās un sev teicu: – Jāni, tu arī tā vari! – vēstīja autors. – Pauliniešu mūkiem Zakopanē ir kloster-

māja, kur notiek rekolekcijas, un ikreiz, kad uz turieni dodos, mēģinu rekolekcijas apvienot ar fizisko atpūtu. Ņemu mugursomu, fotoaparātu un dodos kalnos. Pirms tam iepazīstos ar laika apstākļiem, izstrādāju maršrutu. Izstādē redzamās fotogrāfijas tapušas 10–15 gadu laikā, tās ir no Tatra kalniem. Lai nofotografētu kadru, ir jālej sviedri: jāceļas agri, jātrenē kājas, kāpjot kalnā un no tā. Skaidrums ir Dieva īpašība, un kāpšana kalnā notiek gan tiešā, gan pārnēstā nozīmē.

Garīgā nozīmē pārvaram šķēršļus, kādu nepatiku, neizdošanos un atkal kāpjām, lai sasniegtu virsotni. Kādreiz nesapratu alpinistus, bet, kad pats kalnos piedzīvoju saules lēktu un rietu, tas pārņēma pilnībā. Iesaku ikvienam aizbraukt uz kalniem! Tur būsiet tuvāk debesīm. Tā vienmēr ir atpūta acīm un dvēselei, un no kalniem atgriezies pārveidots. Atbraucot mājās, tuvinieki prasa: – Vai esi iedzēris? Kas ar tevi notiek? Kāpēc smaidi? Un zini – katra baznīca arī ir kalns, un katra svētdiena ir kāpšana kalnā.

Inese Elsiņa

GARA AUGLIS. UZDEVUMS IKVIENAM

Mēs zinām augļus, kuri aug kokos, krūmos, pie mums, citās zemēs. Bībelē minēti augļi, kuru nosaukumu veido deviņi vārdi (Gal 5, 22). Ieraksti – vietā patskani, lai uzzinātu, kāds ir šis auglis.

M – L – ST⁵ – B – , P R – – K' S, M – – R S⁴, – Z T – C – M⁸ – B – ,
L – N P R² – T – B – , – Z T –⁶ R – B – , K R –³ – T N¹⁰ – M S,
L –⁹ B – S T – B – , S⁷ – V – L D –¹¹ B – .

Īsāks nosaukums šim auglim ir Gara auglis, par kura augšanu rūpējas Dievs. Lai augtu šis Gara auglis, ir viens priekšnoteikums. Uzzini to, izrakstot iezīmētos burtus norādītajās vietās.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	

Palmira Gailīte

Svētdienas Evanģēlijs

9. jūnijs

(Mk 3, 20-35)

16. jūnijs

(Mk 4, 26-34)

23. jūnijs

(Mk 4, 35-41)

30. jūnijs

(Mk 5, 21-43)

MADONĀ UZSĀKTA BAZNĪCAS ĒKAS PĀRBŪVE

TAVS atbalsts ir svarīgs! Esam uzsākuši baznīcas ēkas atjaunošanas darbus. Tas nebūs viegli, taču mēs ticam, ka ar Dieva vadību un visu līdzcilvēku atbalstu tas ir paveicams! Kopējās izmaksas sasniedz teju 170 000 eiro, taču jau līdz šim esam paveikuši vairākus nozīmīgus darbus un arī turpmāk pārbūvi veiksīm vairākās

daļās, ejot soli pa solim, tāpēc tici – katrs eiro ir nozīmīgs! Atjaunosim baznīcu Latvijai kopā!

Ziedojumus ar mērķi „baznīcas atjaunošanai” lūdzam pārskaitīt uz Madonas Romas katoļu draudzes kontu:

LV19UNLA0095132107450.

Esam no sirds pateicīgi katram ziedotājam!

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziljevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābeltiņa. Vāka zīmējuma autore – Inese Stoklosa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 47. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.